

ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

PHILIP KERR

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ

PHILIP KERR

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ

Κ Ε Δ Ρ Ο Σ

Philip Kerr: *Μητρόπολη*
Τίτλος πρωτοτύπου:
Philip Kerr: *Metropolis*

ISBN 978-960-04-5204-4

Μετάφραση: Γιώργος Μαραγκός
Υπεύθυνη Τμήματος Επιμέλειας-Διόρθωσης: Μαρία Σπανάκη
Επιμέλεια-διόρθωση: Αλέκα Πλακονούρη
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διόρθωση: Νικολέττα Δουλάμη

© 2019 by *thynKER Ltd*

© Για την έκδοση στα ελληνικά, Εκδόσεις Κέδρος Α.Ε., 2021

Κέδρος Εκδοτική Α.Ε.

Γ. Γενναδίου 3

Αθήνα 106 78

τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655

www.kedros.gr • www.facebook.com/kedros.gr

e-mail: books@kedros.gr

*Για την Τζέιν
Τώρα και για πάντα*

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

«Παντού το μυστήριο του πτόματος».

Μαξ Μπέκμαν, *Αντοπροσωπογραφία με λέξεις*

Πέντε μέρες μετά τις ομοσπονδιακές εκλογές ο Μπέρνχαρντ Βάις, ο επικεφαλής του Εγκληματολογικού του Βερολίνου, με κάλεσε σε μια συνάντηση στο γραφείο του στον έκτο όροφο του Άλεξ. Περιστοιχισμένος από τον καπνό των αγαπημένων του πούρων Black Wisdom και καθισμένος στο τραπέζι των συνεδριάσεων δίπλα στον Ερνστ Γκέναντ, έναν απ' τους καλύτερους επιθεωρητές στο Ανθρωποκτονιών, μου ζήτησε να καθίσω. Ο Βάις ήταν σαράντα οχτώ ετών και Βερολινέζος, μικρόσωμος, αδύνατος και κομψός, είχε σχεδόν στιλ ακαδημαϊκού, με στρογγυλά γυαλιά και ένα όμορφο, περιποιημένο μουστάκι. Ήταν επίσης δικηγόρος και Εβραίος, γεγονός που δεν τον έκανε δημοφιλή σε πολλούς συναδέλφους μας, και είχε αντιμετωπίσει με επιτυχία πολλές προκαταλήψεις για να φτάσει εδώ που ήταν: σε καιρό ειρήνης απαγορευόταν στους Εβραίους να γίνονται αξιωματικοί του πρωσικού στρατού· όταν ξέσπασε όμως ο πόλεμος, ο Βάις έκανε αίτηση να καταταγεί στον Βασιλικό Βαυαρικό Στρατό, όπου γρήγορα προήχθη σε λοχαγό και κέρδισε τον Σιδηρούν Σταυρό. Μετά τον πόλεμο, και με αίτημα του Υπουργείου Εσωτερικών, είχε αναλάβει την ανασυγκρότηση της Αστυνομίας του Βερολίνου και την έκανε από τα πιο σύγχρονα αστυνομικά σώματα της Ευρώπης. Και πάλι όμως

πρέπει να παραδεχτούμε ότι δεν έμοιαζε και πολύ με αστυνομικό· πάντα μου θύμιζε τον Τουλούζ-Λοτρέκ.

Μπροστά του υπήρχε ένας ανοιχτός φάκελος και, απ' ό,τι έδειχναν τα πράγματα, το θέμα ήμουν εγώ.

«Έχεις κάνει καλή δουλειά στο Ηθών», είπε με την μπάσα, σχεδόν θεατρική φωνή του. «Αν και φοβάμαι πως θα χάσεις τη μάχη εναντίον της πορνείας σ' αυτή την πόλη. Όλες εκείνες οι χήρες του πολέμου και οι μετανάστριες απ' τη Ρωσία προσπαθούν να βγάλουν τα προς το ζην όπως μπορούν. Λέω συνέχεια στους ηγέτες μας πως αν κάναμε περισσότερα για να στηρίξουμε τις ίσες αποδοχές για τις γυναίκες, θα μπορούσαμε να λύσουμε το πρόβλημα της πορνείας μέσα σε μία νύχτα.

»Αλλά για άλλο λόγο είσαι εδώ. Φαντάζομαι πως τα έχεις μάθει: Ο Χάινριχ Λίντνερ έφυγε από το σώμα για να γίνει ελεγκτής εναέριας κυκλοφορίας στο Τέμπελχοφ, οπότε έχουμε μία κενή θέση στο όχημα του Ανθρωποκτονιών».

«Μάλιστα, κύριε».

«Ξέρεις γιατί έφυγε;»

Ήξερα, αλλά αφού δεν ήθελα να πω, έκανα έναν μορφασμό.

«Μπορείς να μιλήσεις. Δεν θα προσβληθώ καθόλου».

«Είχα ακούσει ότι δεν του άρεσε να παίρνει διαταγές από έναν Εβραίο, κύριε».

«Σωστά, Γκούντερ. Δεν του άρεσε να παίρνει διαταγές από έναν Εβραίο». Ο Βάις ρούφηξε το πούρο του. «Κι εσύ; Έχεις μήπως κανένα πρόβλημα να παίρνεις διαταγές από έναν Εβραίο;»

«Όχι, κύριε».

«Ή να παίρνεις διαταγές από οποιονδήποτε, εδώ που τα λέμε».

«Όχι, κύριε. Δεν έχω κανένα πρόβλημα με την εξουσία».

«Χαίρομαι που το ακούω. Επειδή σκεφτόμαστε να σου προσφέρουμε μια μόνιμη θέση στο όχημά μας. Τη θέση του Λίντνερ».

«Σ' εμένα, κύριε;»

«Ακούγεσαι έκπληκτος».

«Να, στο Άλεξ ψιθυρίζεται ότι τη θέση θα την έπαιρνε ο επιθεωρητής Ράιχενμπαχ».

«Μόνο αν δεν τη δεχτείς εσύ. Και τότε βέβαια πάλι έχω αμφιβολίες για τον τύπο. Φυσικά ο κόσμος θα πει ότι δεν τολμώ να δώσω τη θέση σ' έναν άλλον Εβραίο. Αλλά δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Κατά τη γνώμη μας θα γίνεις θαυμάσιος επιθεωρητής, Γκούντερ. Είσαι επιμελής και γνωρίζεις πότε να κρατάς το στόμα σου κλειστό· κι αυτό είναι καλό για έναν επιθεωρητή. Πολύ καλό. Ο Κουρτ Ράιχενμπαχ είναι επίσης καλός ερευνητής, αλλά δεν το έχει σε τίποτα ν' αρχίσει να ρίχνει γροθιές. Όταν ήταν ακόμα ένστολος, ορισμένοι από τους συναδέλφους του αστυνομικούς τού κόλλησαν το παρατσούκλι Ζίγκφριντ, επειδή του άρεσε πάρα πολύ να κραδαίνει το σπαθί του. Να χτυπάει ορισμένους απ' τους πελάτες μας με τη λαβή ή με το πλάι της λεπίδας. Δεν με νοιάζει τι κάνει ένας αστυνομικός όταν βρίσκεται σε αυτοάμυνα. Δεν θέλω όμως ένας αστυνομικός να ανοίγει κεφάλια επειδή έτσι γουστάρει. Και δεν έχει σημασία ποιανού το κεφάλι είναι».

«Και η έλλειψη σπαθιού δεν τον έχει σταματήσει», είπε ο Γκένατ. «Η πιο πρόσφατη φήμη λέει ότι έδειρε ένα μέλος των Ταγματών Εφόδου που είχε συλλάβει στο Λιχτενράντε, έναν ναζί ο οποίος είχε μαχαιρώσει έναν κομμουνιστή. Δεν αποδείχτηκε τίποτα. Μπορεί να είναι δημοφιλής στο Άλεξ – ακόμη και ορισμένοι αντισημίτες φαίνεται να τον συμπαθούν –, αλλά είναι οξύθυμος».

«Ακριβώς. Δεν λέω ότι είναι κακός αστυνομικός. Απλώς ότι προτιμάμε εσένα από κείνον». Ο Βάις κοίταξε μια σελίδα στον φάκελό μου. «Βλέπω ότι έχεις πάρει το απολυτήριο. Αλλά δεν έχεις πάει πανεπιστήμιο».

«Ο πόλεμος. Δήλωσα εθελοντής».

«Φυσικά».

«Άρα λοιπόν. Θεσ τη θέση; Είναι δική σου αν τη θες».

«Μάλιστα, κύριε. Πάρα πολύ».

«Έχεις συνεργαστεί με το Ανθρωποκτονιών και στο παρελθόν

φυσικά. Έχεις ήδη ερευνήσει μια δολοφονία, σωστά; Πέρσι. Στο Σένεμπερκ, έτσι δεν είναι; Όπως ξέρεις, θέλω όλοι οι επιθεωρητές μου να έχουν εμπειρία από τη διερεύνηση μιας δολοφονίας σε συνεργασία με έναν απ' τους κορυφαίους μου, όπως τον Γκένατ από δω».

«Που με κάνει να αναρωτιέμαι γιατί πιστεύετε ότι μου αξίζει η μόνιμη θέση», είπα. «Η υπόθεση εκείνη – της Φρίντα Άρεντ – έχει μπει στο ψυγείο».

«Οι περισσότερες υποθέσεις μπαίνουν στο ψυγείο για λίγο καιρό», είπε ο Γκένατ. «Και δεν ισχύει μόνο για τις υποθέσεις, αλλά και για τους επιθεωρητές. Ειδικά σ' αυτή την πόλη. Ποτέ μην το ξεχάσεις αυτό. Είναι η φύση της δουλειάς. Οι φρέσκες σκέψεις είναι το κλειδί για τη διαλεύκανση μιας υπόθεσης. Και μάλιστα έχω και κάποιες άλλες υποθέσεις που μπορείς να κοιτάξεις, αν έχεις ποτέ ελεύθερο χρόνο. Οι παλιές και ανοιχτές υποθέσεις δημιουργούν τη φήμη ενός επιθεωρητή».

«Φρίντα Άρεντ», είπε ο Βάις. «Για θυμίστε μου».

«Ένας σκύλος βρήκε μέλη ενός πτώματος, τυλιγμένα σε καφετί χαρτί, θαμμένα στο Γκρούνεβαλντ», είπα. «Και την ταυτοποίησαν πρώτοι ο Χανς Σνίκερτ και τα παιδιά στο Τμήμα J, που την αναγνώρισαν πρώτοι. Επειδή ο δολοφόνος μάς σκέφτηκε και μας άφησε τα χέρια της. Τα δακτυλικά αποτυπώματα της νεκρής κοπέλας αποκάλυψαν ότι είχε ποινικό μητρώο για μικροκλοπές. Θα νόμιζε κανείς πως αυτό θα άνοιγε πολλές πόρτες. Αλλά δεν βρήκαμε ούτε οικογένεια, ούτε δουλειά, ούτε καν τελευταία γνωστή διεύθυνση. Και επειδή μια εφημερίδα έκανε τη βλακεία να προσφέρει σημαντική αμοιβή για πληροφορίες, χάσαμε πολύ χρόνο παίρνοντας καταθέσεις από διάφορους που ενδιαφέρονταν περισσότερο να πάρουν χίλια μάρκα παρά να βοηθήσουν την αστυνομία. Τουλάχιστον τέσσερις γυναίκες μάς είπαν ότι ο σύζυγός τους ήταν ο δολοφόνος. Μία από αυτές υπαινίχθηκε μάλιστα ότι ο άντρας της είχε αρχικά σκοπό να μαγειρέψει τα μέλη του σώ-

ματος. Κι έτσι βγήκε και το παρατσούκλι “Ο Χοιροσφαγέας του Γκρούνεβαλντ”».

«Είναι κι αυτός ένας τρόπος να ξεφορτωθείς τον δικό σου», είπε ο Γκένατ. «Παγίδευσέ τον για δολοφονία. Πιο φτηνό απ’ το διαζύγιο».

Μετά τον Μπέρνχαρντ Βάις ο Ερνστ Γκένατ ήταν ο ανώτερος επιθεωρητής στο Άλεξ· ήταν επίσης και ο πιο μεγαλόσωμος, με το παρατσούκλι Μεγάλος Βούδας· η θέση μου στο όχημα του Τμήματος Ανθρωποκτονιών θα ήταν κάπως στριμωγμένη με τον Γκένατ δίπλα μου. Το όχημα το είχε σχεδιάσει ο ίδιος ο Βάις. Ήταν εξοπλισμένο με ασύρματο, ένα μικρό γραφείο που διπλώνει, γραφομηχανή, κουτί πρώτων βοηθειών, πλούσιο φωτογραφικό εξοπλισμό και σχεδόν όλα όσα χρειάζονται για να ερευνήσεις μια ανθρωποκτονία, εκτός από ένα βιβλίο προσευχών και μια κρυστάλλινη σφαίρα. Ο Γκένατ είχε ένα σαρκαστικό βερολινέζικο πνεύμα, που, απ’ ό,τι έλεγε, ήταν αποτέλεσμα του ότι γεννήθηκε και μεγάλωσε στην πτέρυγα προσωπικού των φυλακών Πλετσενζέε του Βερολίνου, όπου ο πατέρας του ήταν υποδιοικητής. Οι φήμες έλεγαν μάλιστα ότι τις μέρες των εκτελέσεων ο Γκένατ έπαιρνε πρωινό με τον δήμιο. Όταν είχα πρωτοξεκινήσει στο Άλεξ, είχα αποφασίσει να μελετήσω τον συγκεκριμένο άνθρωπο και να τον κάνω πρότυπό μου.

Το τηλέφωνο χτύπησε και απάντησε ο Βάις.

«Ανήκεις στο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα, έτσι δεν είναι, Γκούντερ;» ρώτησε ο Γκένατ.

«Σωστά».

«Επειδή δεν μας χρειάζεται να μπει και η πολιτική στο όχημα. Κομμουνιστές, ναζισμός, έχω αρκετά απ’ αυτά στο σπίτι. Και είσαι ανύπαντρος, σωστά;»

Κούνησα καταφατικά το κεφάλι.

«Ωραία. Επειδή αυτή η δουλειά καταστρέφει τον γάμο. Μπορεί να με κοιτάξεις και να σκεφτείς, πράγμα λογικό, ότι αρέσω πολύ στις γυναίκες. Μόνο όμως μέχρι να αναλάβω μια υπόθεση που με

κρατά εδώ στο Άλεξ μέρα νύχτα. Θα πρέπει να βρω μια όμορφη μπατοίνα αν είναι να παντρευτώ ποτέ. Πού μένεις αλήθεια;»

«Νοικιάζω δωμάτιο σε έναν ξενώνα στη Νόλντορφπλατς.»

«Η δουλειά αυτή σημαίνει περισσότερα λεφτά και προαγωγή και ίσως καλύτερο δωμάτιο. Με αυτή τη σειρά. Και θα είσαι υπό επιτήρηση για κάνα δυο μήνες. Έχει τηλέφωνο ο ξενώνας που μένεις;»

«Ναι.»

«Παίρνεις ναρκωτικά;»

«Όχι.»

«Έχεις δοκιμάσει ποτέ;»

«Λίγη κοκαΐνη κάποτε. Να δω για ποιο λόγο γίνεται όλη αυτή η φασαρία. Δεν είναι για μένα. Εξάλλου είναι πολύ ακριβή για το πορτοφόλι μου.»

«Δεν είναι πρόβλημα αυτό φαντάζομαι», είπε ο Γκένατ. «Αυτή η χώρα χρειάζεται πολλή ανακούφιση ακόμη απ' τον πόνο μετά τον πόλεμο.»

«Πολλοί είναι εκείνοι που δεν την παίρνουν για τον πόνο», είπε. «Κι αυτό καμιά φορά τούς οδηγεί σε μια κρίση πολύ διαφορετικού τύπου.»

«Υπάρχουν μερικοί που πιστεύουν ότι η αστυνομία του Βερολίνου βρίσκεται σε κρίση», είπε ο Γκένατ. «Που πιστεύουν ότι η πόλη ολόκληρη βρίσκεται σε κρίση. Τι γνώμη έχεις, φίλε μου;»

«Όσο μεγαλύτερη είναι η πόλη τόσο περισσότερες κρίσεις είναι πιθανόν να υπάρχουν. Πιστεύω ότι πάντα θα είμαστε αντιμέτωποι με κάποιου είδους κρίση. Καλό θα ήταν να το συνηθίσουμε. Είναι πιθανότερο η αναποφασιστικότητα να προκαλέσει κρίσεις. Οι κυβερνήσεις που δεν καταφέρνουν να κάνουν τίποτα. Χωρίς καθαρή πλειοψηφία δεν είμαι σίγουρος πως η καινούργια θα είναι διαφορετική. Αυτή τη στιγμή το μεγαλύτερο πρόβλημα για μας φαίνεται να είναι η ίδια η δημοκρατία. Σε τι χρησιμεύει αν δεν μπορεί να μας δώσει μια βιώσιμη κυβέρνηση; Αυτό είναι το παρά-

δοξο των καιρών και μερικές φορές ανησυχώ ότι θα τη βαρεθούμε πριν προλάβει να έρθει στα ίσια της».

Κούνησε το κεφάλι δείχνοντας ότι συμφωνεί μαζί μου και άλλαξε θέμα.

«Κάποιοι πολιτικοί δεν θεωρούν αρκετά υψηλά τα ποσοστά διαλεύκανσης εγκλημάτων. Τι λες γι' αυτό, φίλε μου;»

«Θα πρέπει να έρθουν να γνωρίσουν κάποιους απ' τους πελάτες μας. Ίσως να είχαν δίκιο αν οι νεκροί ήταν πιο ομιλητικοί».

«Και πάλι όμως η δουλειά μας είναι να τους ακούμε», είπε ο Γκένατ.

Άρχισε να μετακινεί το τεράστιο κορμί του και στη συνέχεια σηκώθηκε. Ήταν σαν να παρακολουθούσα αερόπλοιο να απογειώνεται. Το πάτωμα έτριξε καθώς πήγαινε προς τη γωνία, στο έρκερ με τα παράθυρα.

«Αν αφουγκραστείς προσεκτικά, μπορείς ακόμα ν' ακούσεις τους ψιθύρους τους. Σαν τους φόνους του Γουίνετου. Υποψιάζομαι πως τα θύματά του μας μιλάνε, αλλά απλώς δεν έχουμε καταλάβει ποια γλώσσα χρησιμοποιούν». Έδειξε από το παράθυρο τη μητρόπολη. «Κάποιος όμως τη μιλά. Κάποιος εκεί έξω, που ίσως βγαίνει από το Χέρμαν Τιτς.* Ίσως και ο ίδιος ο Γουίνετου».

Ο Βάις τελείωσε το τηλεφώνημά του και ο Γκένατ επέστρεψε στο τραπέζι των συνεδριάσεων, όπου άναψε το δικό του αποπνικτικό πούρο. Τώρα πια πάνω από το τραπέζι αιωρούνταν αρκετά πυκνός καπνός. Μου θύμιζε τα αέρια που παρέσυρε ο άνεμος πάνω από την εμπόλεμη ζώνη.

Ήμουν πολύ αγχωμένος για να ανάψω κι εγώ τσιγάρο. Και εκτός από το άγχος σεβόμουν και τους ανωτέρους μου· εξακολουθούσα να τους αντιμετωπίζω με δέος και ένιωθα έκπληκτος που ήθελαν να μπω κι εγώ στην ομάδα τους.

* Πολυκατάστημα στο Βερολίνο που ιδρύθηκε από τον ομώνυμο Εβραίο έμπορο. (Σ.τ.Μ.)